

Dijous, 23 d'abril del 2026

Sindicat d'Habitatge d'Andorra

Als Delegats dels Coprínceps d'Andorra
Per al seu trasllat a Ses Excel·lències els Coprínceps

Benvolguts senyors,

Ens adreçem a vostès en nom del **Sindicat d'Habitatge d'Andorra** (SHA), una organització sorgida del cycle de mobilitzacions sobtades al 2023. Des de llavors, ha tret **milers** de persones als carrers del país davant una **crisi d'habitatge** que fa molts anys fa patir les classes populars d'Andorra. Les primeres mobilitzacions van expressar un crit col·lectiu, "ja n'hi ha prou", mentre que el nou cycle de mobilitzacions ha transformat aquell malestar just en demandes **més concretes, més madures, i més democràticament debatudes, com les defensades públicament el 5 d'abril del 2025**.

Des de fa anys, l'habitatge constitueix una de les principals preocupacions de la societat andorrana. La de l'habitatge és una crisi que **afecta directament la dignitat humana, l'estabilitat vital i la possibilitat mateixa de viure i romandre al propi país**.

Durant mesos, el Sindicat ha mantingut una actitud proactiva, amb ganes de treballar i presentar-se com un interlocutor per a la representació del poble andorrà enfront d'aquesta crisi. No obstant això, **aquesta voluntat no era incondicional**. Veiem que el projecte de llei impulsat pel Govern per al període 2027-2030 no resol el problema d'arrel, i que en aquesta no s'han tingut en compte les demandes legítimes del Sindicat. Aquesta llei només administrarà una desintervenció progressiva sense haver protegit els interessos **dels llogaters i llogateres, els quals conformen la majoria en el nostre país**. Així, s'inicia una etapa de més inestabilitat, més encariment i noves vies d'expulsió residencial. Per això l'hem anomenat "**Llei d'Expulsió Programada**".

Per aquestes raons, ens sembla oportú traslladar-los directament aquest malestar popular durant l'esdeveniment de la setmana que ve, que tindrà lloc a la Plaça del Poble d'Andorra la Vella. Aquesta crida **no neix de la desconsideració institucional, sinó de la necessitat de fer servir el nostre dret a la lliure expressió per mostrar un malestar profund davant una situació social insostenible**, a la qual s'afegeix la negativa de Govern i de la seva majoria parlamentària (desproporcionada pels votants respecte els habitants) a assumir com a urgents les demandes centrals que defensem des de fa mesos. En una democràcia madura, els grans moments públics no haurien de servir només per a l'escenificació del poder, sinó també per donar lloc a **l'expressió legítima de la societat**.

A més a més, ens agradaria assenyalar la contradicció que la seva visita ha evidenciat: en moltes dates assenyalades, com el Dia Internacional dels i les Treballadores, o el Dia de la Constitució andorrana, milers de treballadors han de continuar prestant servei amb total normalitat. En canvi, quan un acte institucional exigeix determinada participació ciutadana, sobtadament apareixen fórmules extraordinàries de permissivitat i disponibilitat horària. No entrarem a valorar la intenció d'aquesta excepció, però sí volem deixar constància de que **els drets cívics i la participació no poden estar al servei de les institucions** per tal d'ampliar-se o reduir-se en funció de la utilitat pel relat del poder.

Igualment, s'ha vist com fins i tot **abans** que la població exercís aquest dret a la lliure expressió, ja s'ha començat a construir un relat orientat a **desacreditar aquesta expressió pública del malestar**. Per a nosaltres, això només confirma la **rellevància** de l'acció: quan certs mitjans dediquen tants esforços en allisonar la societat abans que parli, és perquè saben que **la qüestió de l'habitatge ha arribat a un punt crític**.

Per tant, aquesta crida a la ciutadania no és més que una expressió de pressió democràtica i pacífica davant una situació excepcional. També representa un **advertiment seriós**, que entenem que els caps d'Estat han de conèixer. Els primers que volem evitar un trencament de la pau social som nosaltres, **assegurant un habitatge digne, estable i assequible per a tota la ciutadania**. Precisament per això ho estem advertint. Però si el Govern d'Andorra **continua ignorant** el missatge que el poble li ha fet arribar des de fa anys, si continua tancant la porta a les demandes socials més urgents, el país es precipitarà **cap a un nivell de tensió que Andorra no viu des del 1933**. Així, el trencament d'aquesta pau social no serà responsabilitat les persones que fa mesos assenyalen el risc, sinó del Govern i de la majoria parlamentària que li dona suport.

Els saludem atentament,
Sindicat d'Habitatge d'Andorra